

Таким чином, демократизація суспільства, зміни в економіці потребують трансформації національної системи контролю державних фінансів, яка має бути орієнтованою на якість, інновації, ефективність кадрового потенціалу тощо. Досягти ефективності такої системи можна лише за допомогою розробки і впровадження чіткого механізму взаємодії всіх органів контролю державних фінансів на всіх рівнях державної влади. Адже сучасна ефективна система контролю має забезпечувати глибокий аналіз питань ефективності використання бюджетних коштів і якості фінансового менеджменту для більш широкого використання результатів цього аналізу при формуванні бюджетів і прийнятті управлінських рішень.

Література:

1. Про рахункову палату: закон України від 11.07.1996 № 315/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>
2. Симоненко, В. Бюджетной системе Украины необходимо глубокое стационарное лечение [Электронный ресурс] / В. Симоненко. – Режим доступа: <http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16726183>

Сович І. А., аспірант.

Київський національний торговельно-економічний університет

ОБЛІК ТА АНАЛІЗ ПРИБУТКУ В СИСТЕМІ МОНІТОРИНГУ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ

Ефективність кінцевих результатів діяльності підприємств знаходиться в пропорційній залежності з системою прийняття управлінських рішень із врахуванням обраних стратегічних цілей. Невід'ємною складовою процесу управління прибутком підприємств є процес моніторингу фінансово-господарського стану. Необхідною умовою досягнення гармонійності зазначених процесів є облік та аналіз, як основних джерел надання повноцінної економічної інформації.

З метою виявлення причин змін обсягу прибутку на підприємствах, потрібно вивчати інформацію про стан показників, які формують прибуток, і надавати результати аналізу управлінському персоналу для ліквідації негативних причин, що впливають на зниження прибутку (якщо встановлено факт зниження прибутку), або прийняття ефективних рішень та збільшення прибутковості підприємства.

Об'єднання в єдиний процес бухгалтерського обліку та аналізу прибутку підприємств за етапами: первинний, поточний та підсумковий облік

у поєднанні з оперативним, підсумковим та перспективним аналізом дозволить досягнути головних цілей підприємства.

Розподіл облікового процесу підприємств на первинний, поточний та підсумковий облік впливає на характер забезпечення аналітичного процесу обліковою інформацією і обумовлює доступ користувачам для постійного моніторингу та діагностики процесів утворення прибутку.

Первинний облік передбачає первинне спостереження та сприйняття господарського факту, вимірювання в натуральному та вартісному вираженні, фіксація у носіях облікової інформації. На цьому етапі відбувається процес створення облікових номенклатур, метою якого є конкретизація господарських операцій з приводу утворення прибутку підприємств за усіма складовими елементами (доходи та витрати).

Поточний облік дозволяє узагальнити облікову фактографічну інформацію щодо доходів, витрат та прибутку, перш за все, за відповідними періодами, застосовуючи встановлені законодавством методичні прийоми.

Підсумковий облік знаходить своє відображення у фінансовій звітності підприємства і є узагальненням облікової інформації [1,2].

З метою створення інформаційної бази для моніторингу прибутку та прийняття ефективних управлінських рішень щодо збільшення прибутковості підприємств доцільно проводити ретроспективний аналіз, за результатами якого управлінський апарат складає тактичні плани доходів, витрат, та, відповідно, прибутку підприємства у наступних планових періодах.

Для запобігання непередбачених втрат від ведення діяльності, контролю та своєчасного виявлення відхилень діяльності, оперативного реагування на можливі зміни, на підприємствах доцільно проводити оперативний аналіз, завдяки якому буде досягнуто гнучке маневрування та швидке реагування на зміни обсягів прибутковості.

На сам кінець, ведення на підприємствах перспективного аналізу надасть інформаційну базу для оцінки можливих змін загальних витрат, собівартості продукції та інших складових, пов'язаних із зміною макроекономічних показників, та проектування у кінцевому результаті короткострокової, середньострокової та довгострокової перспективи діяльності, виявлення можливих напрямів її оптимізації [2, 3].

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів. – 7-ме вид., доп. і перероб. Житомир: ПП «Рута», 2006. – 832 с.

2. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства: Навч. посібник для студентів економічних спеціальностей вищих навч. закладів. – К.: Вища школа, 2003. – 278 с.
3. Семенов Г.А., Бугай В.З., Семенов А.Г., Бугай А.В. Фінансове планування і управління на підприємствах: Навч. посібник для студентів вищих навч. закладів. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 431 с.

Сундук А.М.

Рада по вивченню продуктивних сил України НАН України, м. Київ

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ БІЗНЕСУ І ЗОВНІШНІ ВПЛИВИ

На початку ХХІ століття світові соціально-економічні процеси визначаються існуванням глибоких, кардинальних і всеохоплюючих змін, які мають вагомий потенціал трансформації наявної системи відносин. В контексті переходу від індустріальної до постіндустріальної формації інтенсифікуються процеси обміну капіталом, товарами, послугами, інформацією, наявні зміни в середовищі ведення бізнесу, звичайними стали масштабні міграційні процеси, а стрімкий розвиток інформаційних технологій тільки активізує соціально-економічні трансформації. Наведені процеси значною мірою визначають особливості реалізації власної політики суб'єктами різних рівнів, які “працюють” на міжнародній арені.

Визначаючи місце і значення держави в цих процесах, необхідно зазначити, що не всі країни знаходяться в однакових умовах, що обумовлено їх історичними, географічними, природними особливостями. Зокрема, серед теперішніх країн, дотримуючись узагальненого підходу, можна виділити групу тих, які мають сформовану систему переваг, є активними суб'єктами на світовій арені і можуть встановлювати правила гри, країни з медіанними позиціями, а також коло тих, які займають позиції очікування і є, здебільшого, “реципієнтами” встановлених порядків. Однак, окремі наявні переваги не є постійними, а з часом можуть мінімізуватися (нафта для країн Перської затоки, Росії).

Крім того, наявний значний рівень кореляції між світовими процесами та функціонуванням самої держави як суб'єкта міжнародних відносин з комплексом сутнісних параметрів, властивостей, значень. Наведені процеси здійснюють значний вплив на особливості розвитку держави та її позиціонування у світовому просторі.

Одним з наслідків взаємозв'язку між процесами глобального рівня і державними формуваннями є ситуація, коли більшість держав світу, під-